

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 septembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 martie 2017, declarat de avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului

Cubcic Vladimir XXXXXXXX, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat în s.XXXXX, r-
nul XXXXXXXXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 07.10.2015 - 14.12.2016,
2. Instanța de apel: 16.01.2017 - 29.03.2017,
3. Instanța de recurs: 16.06.2017 - 06.09.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Florești din 14 decembrie 2016, Cubcic Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(2) lit.a), j) Cod penal la 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Vieru Natalia a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cubcic Vladimir, la 25 iulie 2015, ora 18.00, aflându-se în gospodăria lui Sandic Constantin din s.Șipca, r-nul Șoldănești, fiind în stare de ebrietate, în baza relațiilor ostile cu acesta, intenționat, cu scopul de al omorî, cu o deosebită cruzime i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și cu un cuțit de bucătărie în diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea organelor de importanță vitală - cap și torace, cauzându-i multiple plăgi, tăiate și înțepat-tăiate ale capului, feței, gâtului și toracelui, penetrante în trahee și cavitatea pleurală pe stânga, care s-au produs prin mecanism de lovire și tăiere cu un obiect tăietor-înțepător, plăgi contuze pe cap, echimoze periorbital bilateral, echimoză pe barbă și torace din dreapta care, conform raportului de expertiză medico-legală nr.57 din 25.09.2015, se califică ca vătămări corporale grave ce au legătură directă cu cauza morții, în rezultatul cărora victima a decedat la Spitalul raional Șoldănești la 27.09.2015.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de dânsul, invocând că instanța și-a bazat concluziile pe depozițiile martorilor care sunt contradictorii referitor la îmbrăcămintea sa, cât și la mâna în care ținea cuțitul; - la E.Potoran, care este unicul martor ocular, conform expertizei psihiatrice legale din 25.07.2015, s-a constatat hipomnezie de fixare și evocare, astfel depozițiile acesteia nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare; - conform declarațiilor succesorei legale N.Vieru, anume E.Potoran a avut motive pentru a-l omorî pe C.Sandic, devenind astfel unica moștenitoare; - martorul M.Iațic a declarat că cuțitul a fost

ridicat din casa victimei și avea urme de sânge, iar martorul S.Șmigun a declarat că acesta era strălucitor și curat, însă ca corp delict a fost anexat un cuțit care a fost ridicat de afară; - instanța eronat a reținut declarațiile martorului E.Potoran precum că motivul omorului ar fi fost că dânsul l-ar fi învinuit pe C.Sandic de moartea fiului său și că era în stare de ebrietate, deoarece în materialele cauzei nu exista vreun raport de expertiză care ar confirma acest fapt; - dânsul și victima se aflau în relații de prietenie, astfel că el nu a avut motive de a-l omorî.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 martie 2017, apelul inculpatului a fost admis din alte motive, casată parțial sentința, din oficiu, conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia Cubcic Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(2) lit.a), j) Cod penal la 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului V.Cubcic în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.a), j) Cod penal, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor dânsului.

Concluziile despre vinovăția inculpatului în cele imputate se confirmă prin probele administrate și cercetate atât în ședința primei instanțe, cât și în cadrul ședinței instanței de apel, și anume prin declarațiile succesurului părții vătămate N.Vieru, a martorilor E.Potoran, M.Iațic, A.Iațic, S.Șmigun, M.Pînzaru; rapoartele de expertiză medico-legală nr.57 din 25.09.2015 a cadavrului lui C.Sandic, psihiatrico-legală de ambulatoriu în privința lui E.Potoran din 10.05.2016; înștiințările telefonice parvenite la IP Șoldănești din 25.07.2015, ora 17.30 și 18.35; procesele-verbale de examinare a obiectului cu planșa fotografică din 25.07.2015; ordonanța de modificare a învinuirii din 11.11.2016, care coroborează între ele și demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului V.Cubcic în comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.a), j) Cod penal.

Totodată, instanța a respins argumentele invocate de către inculpat, precum că E.Potoran ar fi avut motive pentru a cauza vătămări corporale lui C.Sandic cu scopul de a se izbăvi de el și a deveni moștenitoare a averii acestuia, iar dânsul nu a avut motive de a-i cauza careva leziuni corporale, fiind în relații bune cu victima, apreciind aceste afirmații ca fiind declarative și făcute cu scopul de a se eschiva de la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii incriminate, care se califică ca fiind excepțional de gravă și prevede pedeapsa exclusiv sub formă de închisoare.

De asemenea, instanța de apel a respins și argumentul inculpatului privind neconstatarea stării sale de ebrietate la momentul săvârșirii infracțiunii, deoarece nu este vreun act ce ar confirma acest fapt. În acest sens instanța a menționat că, pe parcursul urmăririi penale nici inculpatul și nici avocatul său nu au înaintat careva demersuri privind constatarea stării de ebrietate a lui în momentul săvârșirii infracțiunii, circumstanță care, reieșind din apelul declarat, inculpatul nu o neagă, dar indică că la materialele cauzei nu este vreun document care ar demonstra faptul că a comis infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică. Mai mult, instanța de apel a conchis că, din moment ce atât învinuitul, cât și avocatul lui, considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor procesuale în modul și termenul stabilit de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, neavând obiecții, se prezumă că ei au acceptat situația dată, astfel că argumentele invocate de apărare în această latură nu pot fi reținute.

Neîntemeiat instanța a considerat și argumentul invocat, precum că prima instanță nemotivat a pus la baza condamnării declarațiile contradictorii a martorilor, deoarece temei de a pune la îndoială declarațiile acestora nu s-au stabilit, martorii au depus declarații sub jurământ,

fiind preîntâmpinați despre răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mărturii false, nefiind constatate careva suspiciuni. Mai mult, baza probantă a condamnării inculpatului nu o constituie doar declarațiile martorilor, ci cumulul de probe cercetate în cadrul procesului judiciar, printre care și probele scrise, la studierea cărora inculpatul a avut acces, nefiindu-i încălțate careva drepturi.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că, prima instanța a admis o eroare de drept în sensul că nu a constatat corect data decesului victimei. Din aceste considerente, instanța de apel a reținut că Cubcic Vladimir, la 25 iulie 2015, ora 18.00, aflându-se în gospodăria lui Sandic Constantin din s.Șipca, r-nul Șoldănești, fiind în stare de ebrietate, în baza relațiilor ostile cu acesta, intenționat, cu scopul de al omorî, cu o deosebită cruzime, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și cu un cuțit de bucătărie în diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea organelor de importanță vitală, cap și torace, cauzându-i multiple plăgi tăiate și înțepat-tăiate ale capului, feței, gâtului și toracelui, penetrante în trahee și cavitatea pleurală pe stânga, care s-au produs prin mecanism de lovire și tăiere cu un obiect tăietor-înțepător, plăgi contuze pe cap, echimoze periorbital bilateral, echimoză pe barbă și torace din dreapta, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.57 din 25.09.2015, se califică ca vătămări corporale grave ce au legătură directă cu cauza morții, în rezultatul cărora victima a decedat la Spitalul raional Șoldănești la 27.07.2015.

La fel, instanța de apel a concluzionat că, reieșind din prevederile art.61, 75 Cod penal, pedeapsa aplicată de prima instanța de 15 ani închisoare este echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare al inculpatului.

În concluzie instanța de apel a conchis că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat este o metodă de apărare și nu poate fi echivalată cu achitarea acestuia, de rând ce prin cumulul de probe cercetate care coroborează reciproc, cert a fost constatată vina inculpatului în săvârșirea omorului intenționat a victimei.

5. În recursul ordinar declarat de către avocatul Ig.Ciuru în numele inculpatului, invocându-se temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu achitarea inculpatului, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu a dat o apreciere justă erorilor comise de prima instanță; - inculpatul nu a avut nici un motiv pentru al lipsi de viață pe victimă, însă E.Potoran avea acest motiv; - instanța urma să aprecieze critic declarațiile martorilor, deoarece acestea se combat între ele și sunt contradictorii, mai mult, în afară de E.Potoran nimeni nu a văzut cum inculpatul a aplicat lovituri victimei, aceasta însă a fost diagnosticată cu hipomnezie de fixare și evocare; - la materialele cauzei ca corp delict este anexat doar un cuțit, pe când din declarațiile martorilor reiese că au fost două cuțite; - instanța eronat a reținut că inculpatul era în stare de ebrietate, atâta timp cât la materialele cauzei nu exista vreun raport de expertiză care ar confirma acest fapt; - nu a fost efectuată expertiza grafoscopică a corpurilor delictate, fapt ce nu poate demonstra cine anume ar fi mânăuit cuțitul sau cârja, inculpatul ori E.Potoran.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului ca fiind neîntemeiat, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești contestate.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că hotărârile instanțelor de fond sânt legale și întemeiate, iar instanța de apel, la examinarea apelului a respectat întocmai prevederile art.414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

Autorul recursului consideră că instanța de apel a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului în baza art.145 alin.(2) lit.a), j) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate, nefiind confirmată prezența elementelor ce sânt caracteristice pentru omorul săvârșit cu intenție, motivul comiterii infracțiunii și scopul urmărit, în fapta constatată fiind descris doar mecanismul producerii leziunilor corporale la victimă.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, succesorul părții vătămate, martorii, a cercetat actele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.a), j) Cod penal, privind existența elementelor constitutive ale infracțiunii, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, a succesurului părții vătămate, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, considerând că argumentele apărării cu privire la nevinovăția inculpatului nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere declarațiile succesurului părții vătămate N.Vieru, a martorilor E.Potoran, M.Iațic, A.Iațic, S.Șmigun, M.Pînzaru; rapoartele de expertiză medico-legală nr.57 din 25.09.2015 a cadavrului lui C.Sandic, psihiatrico-legală de ambulatoriu în privința lui E.Potoran din 10.05.2016; înștiințările telefonice parvenite la IP Șoldănești din 25.07.2015 de la ora 17.30 și 18.35; procesele-verbale de examinare a obiectului cu planșa fotografică din 25.07.2015; ordonanța de modificare a învinuirii din 11.11.2016, care sânt amănunțit descrise în decizia instanței de apel, cât și în sentință, și aceste probe nu trezesc careva dubii.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului V.Cubic în comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.a), j) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale omorului intenționat în acțiunile acestuia. Astfel, instanța de

apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului inculpatului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sânt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului V.Cubcic a faptei de omor intenționat cu deosebită cruzime, deoarece cert a fost dovedit că acesta a avut intenția de a lipsi intenționat de viață victima, fapta inculpatului întrunind elementele infracțiunii prevăzute la art.145 alin.(2) lit.a), j) Cod penal.

Sub aspectul dat, Colegiul penal atestă că *latura obiectivă* a omorului include următoarele semne: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau în inacțiunea de lipsire ilegală de viață a unei alte persoane; 2) urmările prejudiciabile, și anume - moartea cerebrală a victimei; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, iar *latura subiectivă* a infracțiunii de omor se manifestă, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă și mai este caracterizată de motiv și scop, motivul poate fi din răzbunare, gelozie, ură, invidie, motive huliganice, etc.

Colegiul penal atestă că, în speță, inculpatul V.Cubcic a realizat atât *latura obiectivă*, cât și cea *subiectivă* a infracțiunii de omor intenționat sub formă de intenție directă, deoarece aplicând victimei 11 lovituri cu cuțitul în organele vitale - cap, față, gât, torace, dânsul își dădea seama că pune în pericol viața acestuia, prevăzând posibilitatea cauzării morții și admițând în mod conștient survenirea acesteia, fiindcă este imposibil să nu prevezi că în urma acestor acțiuni poate surveni moartea victimei.

Prin urmare, instanța, reieșind din raportul de expertiză medico-legală nr.57 din 25.09.2015, prin care s-a constatat cauzarea vătămărilor corporale victimei sub formă de plăgi multiple (11) tăiate și înțepat-tăiate ale capului, feței, gâtului și toracelui, penetrante în trahee și cavitatea pleurală pe stânga și plăgi contuze pe cap, echimoze periorbital bilateral, echimoză pe barbă și torace din dreapta, precum ținând seama de localizarea vătămărilor, și faptul că acestea au fost provocate cu un obiect tăietor-înțepător (cuțitul) și cu un obiect dur, corect a conchis că inculpatul a comis omorul intenționat a victimei, acționând cu intenție directă, cu deosebită cruzime.

Afirmațiile părții apărării, precum că inculpatul nu a săvârșit fapta de care a fost recunoscut vinovat, deoarece nu a fost stabilit de instanțe motivul comiterii infracțiunii și scopul urmărit, ci a fost descris doar mecanismul producerii leziunilor corporale victimei, sânt neîntemeiate, deoarece potrivit materialelor cauzei inculpatul a acționat din motivul relațiilor ostile. Mai mult, motivul cu care a acționat infractorul sau scopul urmărit de acesta, nu prezintă relevanță pentru existența infracțiunii, ci doar pentru individualizarea pedepsei. Totodată, inculpatul înjunghiindu-l pe victimă în organele vitale, își dădea seama că pune în pericol viața acestuia, prevăzând posibilitatea cauzării morții și survenirea acestuia, astfel că acțiunile lui întrunesc semnele componente de infracțiune în baza căreia a fost recunoscut vinovat.

Afirmațiile părții apărării, precum că anume E.Potoran ar fi avut motive de al omorî pe C.Sandic, ea fiind moștenitoare, nu pot fi luate în considerație, acestea fiind pur declarative, atâta timp cât martorul M.Iațic a relatat că intrând în casă l-a văzut pe V.Cubcic, care îl lovea pe C.Sandic cu o costilă și l-a cerința lui, acesta a luat costila și a ieșit afară, ulterior, l-a strigătele lui E.Potoran, din nou a intrat în casă, unde l-a văzut pe V.Cubcic cu un cuțit în mână, care stătea în fața lui C.Sandic, iar când l-a văzut pe el, acesta a ieșit afară și S.Șmigun l-a lovit pe inculpat peste mână pentru a-l depozeda de cuțit, apoi l-au imobilizat; martorul A.Iațic a declarat că la strigătele lui E.Potoran, împreună cu fratele său au venit în gospodăria lui C.Sandic, unde l-au văzut pe V.Cubcic cu pielea goală și cu un cuțit în mână, ei i-au spus să arunce cuțitul, după care acesta a fost lovit peste mână și cuțitul a căzut jos, el a împins cuțitul cu piciorul într-o parte și l-a legat pe V.Cubcic după care a venit poliția și ambulanța; martorul S.Șmigun a relatat că l-a văzut pe V.Cubcic care avea ceva în mână, posibil să fi fost cuțit.

Colegiul consideră neîntemeiate argumentele apărării, precum că declarațiile martorului E.Potoran, care a relatat că inculpatul l-a omorît pe C.Sandic, urmau a fi apreciate critic și nu pot fi reținute în calitate de probă, pe motiv că aceasta a fost diagnosticată cu hipomniezie de fixare și evocare, deoarece potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală nr.233a-2016 din 10.05.2016, E.Potoran „nu manifestă tendința de a denatura și de a exagera acțiunile întâmplare în situația analizată”.

Nu pot fi reținute nici argumentele apărătorului, precum că ar fi existat două cuțite, însă la dosar a fost anexat doar unul, deoarece conform procesului-verbal de cercetare la fața locului a fost depistat doar un cuțit și recunoscut ca corp delict. La fel, și martorii M.Iațic și A.Iațic au declarat că au văzut doar un cuțit în mână la inculpat.

Declarativ este și argumentul recurentului, precum că instanțele de fond și-au întemeiat concluziile pe declarațiile martorilor acuzării, pe când doar E.Potoran a fost martor ocular la comiterea infracțiunii imputate inculpatului, iar ceilalți martori au declarat doar evenimentele de după infracțiune.

La acest capitol Colegiul penal, reținând prevederile art.100 alin.(4) și art.101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor și poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de lege, și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sânt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Raportând prevederile legale și doctrinale menționate la verificarea și aprecierea probelor efectuată de către instanțele de fond, Colegiul penal conchide că instanțele corect au reținut ca probe declarațiile martorilor la care face referință recurentul, deoarece cu toate că aceștia nu indică despre circumstanțele comiterii faptei, însă dâșii au descris unele evenimente cunoscute lor imediat după comiterea infracțiunii, din care se deduce comportamentul inculpatului față de victimă și care, analizate în ansamblu cu restul probelor administrate, au format convingerea instanței că anume inculpatul a comis omorul lui C.Sandic.

Totodată, Colegiul atestă că conținutul probelor au fost expuse în sensul în care au fost declarate și careva abateri nu sânt constatate, iar aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Astfel, temeiul invocat de avocat, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Temeiul invocat de recurent, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel, respectând prevederile art.417 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată a cuprins temeiurile de fapt și de drept ce au dus la admiterea apelului din alte motive, precum și motivele adoptării soluției date, și, respectând prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Ig.Ciuru în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Cubcic Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 martie 2017, în cauza penală în privința lui Cubcic Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 septembrie 2017.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu